Allacci, Leone: De Templis Graecorvm Recentioribvs , Ad Ioannem Morinum, De Narthece Ecclesiae Veteris, Ad Gasparem de Simeonibus, Nec Non De Graecorvm Hodie Qvorvndam Opinationibvs , Ad Paullum Zacchiam
Köln, 1645 Seite 160

tea id agant, quam ter prius in terram ſpuerint; fieri enim poſſe, ut, dum illi corpori provident, illæ ibi in loco ſedeant, & opus execratæ, infauſta homini afferant, vel mala deprecatæ fuerint, quæ non abibunt in caſſum: quare ſputi amuleto putant ſe tam noxium malum depellere. Dicunt præterea, dum ventorum turbines ſæviunt, omniaque quaſi in vortices agunt, eas tum temporis per ea loca ſpaciari. quæ, ut jam vidimus, fere ſemper noxioſiſſimæ ſunt, præterquam ubi amore concitæ amatores ſuos maxime potentes, dites, & fortunatos faciunt. Et hæc quidem ſtulta vulgi credulitas. Quid porro Pſellus? Quemadmodum alia, ita hæc quoque, ad naturales cauſas refert. Ἡ καλὴ τὴν ὠρεῖον καὶ ἕλκψιν ἐξ ἀπέτεκεν. ἥτε γὰρ τεκοῦσα παρθένος ἐξαιρέτως καλὴ τῇ ἀγλαΐᾳ τῶν ἀρείων διαφέρουσα, καὶ ὁ τεχθεὶς διαφερόντως ὠρεῖος, καλὸς παῖς τοῦ υἱὸς τῶν ἀνθρώπων. εἰ δὲ βάλοι ἀπόψελλόν ἐστι τὸ ὄνομα. ἡ γὰρ δημώδης γλῶσσα τὴν τῶν λέξεως ὀρθότητα μετεποίησε. δέον γὰρ καλὴν τὴν ὀρέων εἰπεῖν. οἱ δὲ, καλὴν τὴν ὠρεῖον εἰρήκασι. ἐνθεῦθεν ἡ τῶν πολλῶν ἀπόληψις δαίμονά τινα θήλειαν ἐφεστηκυῖαν τοῖς ὄρεσι, καὶ οἷον ἐν αὐτοῖς ἀλλομένοις ἀλόγως πάνυ ἀνέπλασε. τὸ δὲ τοιοῦτον ἐστὶν, ἀλλ' ἐπειπερ ὁ σκῶλος μόνος, ὃν ὁ δεύτερος Αὔγυστος καίσαρ ἀφ' ἑαυτοῦ καλῶνομάσεν Αὔγυστον, ὅτι τε ἐν τούτῳ γεγένηται, ὡς δὴ καὶ πολλὰς νίκας ἀνῃρήκαμεν διὰ τὴν ὑπεπολεμοῦ καὶ κινοῦς, ὥσπερ τι ῥεῦμα πυρῶδες ὠρεῖον ὑπεπτάσθαι τοῖς σώμασι. καὶ δεῖ πολλῆς ἡμῖν διὰ τοῦτο τὴν ἀναψύξεως τοῦθ' ἕνεκα καὶ τὴν τὴν ὠρεῖον ἀποτεκοῦσαν καλὴν θεομήτορα, καὶ τὴν σταυρὸν ἐν τούτῳ τῷ μέρει πρὸς βοήθειαν ἐπαγόμεθα. κάλλη δὲ τῶν ὀρέων ὁ σταυρὸς πέφυκεν. εἰ γὰρ ὡς ὁ τῆς ἱστορίας λόγος ἔχει ἐν πόλεσι κέδρος, καὶ κυπαρίττου συμπέπηκε. κάλλη δὲ ταῦτα εἰσὶ τῶν φυομένων ἐν ὄρεσι, τοῦτο μὲν φύλλοις κομῶντα πυκνοῖς, τοῦτο δὲ ὑπὲρ πολὺ ἐξ ἀέρος ἀνατεινόμενα. διὰ ταῦτα κάλλη τῶν ὀρέων τὸ νικητοῖον ὅπλον ὠνόμασεν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ τῶν πολλῶν ἀσύμβολον λεγόντων. ὅτι περὶ ἡ Σολομωνὶς ἐκείνη γυνὴ ἡ τοῦ Μακκαβαίου ἀποτεκοῦσα, ὧν πολὺς λόγος ἐν τοῖς ἀθλήμασιν ἀδελφὴ τὴν ὠρεῖον ἀποτεκούσης ἐστὶν, ἡ δὲ τῶν ὀρέων κάλλους, φημὶ δὴ δὲ σταυροῦ. εἰ γὰρ ἡ Σολομωνὶς αὕτη ἐξ ἀρρένικοῦ δὲ ὀνόματος προσωνόμασεν. τῷ δὲ Σολομῶνι ἐκείνῳ τῷ πάνυ ἡ σοφίαν προσμεμαρτύρηται, ὡς δοκεῖν αὐτῷ τὴν προσηγορίαν ἀντὶ δὲ κυρίου ὀνόματος, ἡ ὑπεσημανθεῖσα αὕτη λέξις Σολομωνὶς μὴ ὠνόμασεν. σοφία δὲ ἐστὶν ἀληθὴς, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τε δὲ κυρίου μητρὸς ἀδελφὴ καὶ συγγενὴς τῷ σταυρῷ. εἰ γὰρ πᾶσα κατάληψις διὰ συγγενοῦς ὁμοιότητος, καὶ νοῦ μὴν θηρᾶται τὸ νοητὸν, αἰσθήσει δὲ τὸ αἰσθητὸν, καὶ σοφίᾳ ἄρα τὸ σοφὸν θηρᾶται.

θηρᾶται.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/allacci1645/0179
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.